

FOR MANGE FOLK: Øyvind Staveland og Vamp spiller for mange folk i Haugesund disse dagene. Det er bare til å glede seg.

FOTO: HARALD NORDBAKKEN

Vamp viser styrke

Anmeldelse

**ROAR ESKILD
JACOBSEN**
Kulturleder

VAMP
Festiviteten
Publikum: 529

ONSDAG KVELD gjorde Vamp unna den første av til sammen fire utsolgte konserter i Haugesund. Det er mye som er imponerende med det. Etterspørselen, selvtilliten og måten det gjøres på.

Det å sette opp en liten miniturnè i sin egen hjemby, midt i en landsomfattende og suksessrik landstur, er jo faktisk ekstraordinært og ikke alle artister forunt. Et privilegium som ikke har kommet gratis.

Og når vi tenker på det: Vamp kunne sikkert spilt i en hel uke. I kulturhuset Festiviteten kom eldre og unge fans. Det var fullt også ute på gallerivingene. Vamp kom på scenen og gikk

rett inn i «Amilia», en snedig poplåt fra siste plate, og de levner ingen tvil om at Vamp ikke spiller konserter på løye. Det er trivelig med sting. Lektent med nøyaktighet.

DET ER en plan og en dybde her. Både musikalsk og hvordan det formidles. Som om de mørkere tonene bandet alltid har hatt med seg, blir løftet opp til stemningsfulle, små inferno av livslyst, håp og trøst.

Det har kommet til en ny tyngde over Vamp.

Det er aldri overflatisk eller tullele. Vokalist Jan Toft tar seg av det teatraliske, og han leverer gnistrende i sine signaturlåter,

og blir liksom publikum sin kompis inn i det Vamp kan handle om.

Det er imponerende strekk Vamp legger ned i repertoaret. Det virker utfordrende og uhyre fokusert, og for et band som har så mange rom å dekke vil alltid ting bli savnet.

Det hadde vært så mye enkle og kjedeligere å pøst på med et greatest hits-sett. Men litt av kunsten å stå for kvalitet og holde på nysgjerrigheten i over 20 år ligger kanskje her. Skape bevegelse i både nytt og gammelt materiale.

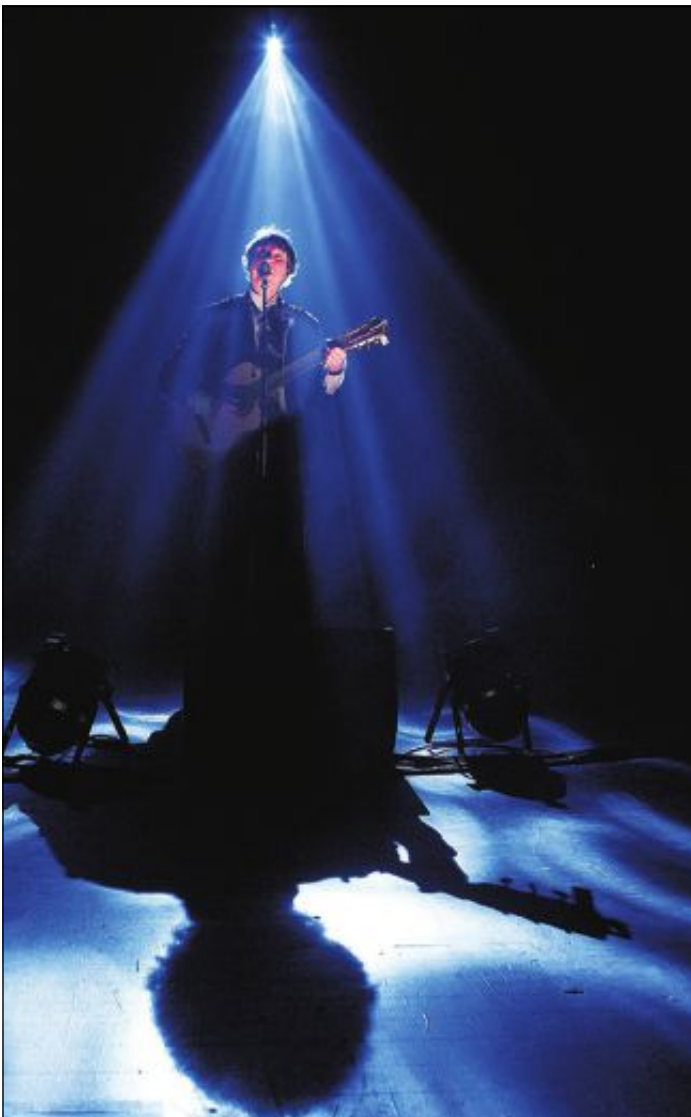
ROLIGE, ØMME ballader kommer gjerne etter hverandre og

blir ikke levert med hvilepuls. Odin Stavelands «På bredden» blir liksom bare flottare, den, og «Øyetrøst» er en sår liten djevel så kontant som en ballade kan bli.

Det er trampeklapp allerede i introen til andre låt, Bjørn Berges bluesriff i «Du» inviterer til det, og den første halvtimen er kun viet låter fra de to siste platene.

ETTER HVERT kommer gamle kjente som «13 humler» og «Hallo, adjø».

I sistnevnte viser Øyvind Staveland og Jan Toft hvilken naturlig kjemi de har sammen og hvilken respekt de har for

GNISTRENDE: Vokalist Jan Toft.

SPILTE TIL TRAMPEKLAPP: Bjørn Berge.

Heureka
- jeg fant det !

HUSK AUKSJONEN ! Lørdag 9. desember kl. 10

Visning og registrering fra kl. 08:30

Bring-terminalen på Raglamyr, Stølsmyr 10.

Se objekter og registrer deg som kunde på:

heureka.no

hverandre. Resten av bandet trer av scenen, mens de to eldste får bade i sort/hvitt scenelys til en Vamp-klassiker.

Uptempo spydspisser som «Ba», «Månemannen», «Kaspar den gamle» og uttrykksfulle «Malaren», med et Bjørn Berge-spesial av et gitarparti, låter selvsagt som frigjørende gjennomslag til det mer vare og melankolske stoffet.

MEN DET er Vamp. Vekslingen og skiftene. Nedpå og utadvendt. Trygghet og en identitet - som trekkes og sparkes i. Med et glimt i øyet til alvor.

Og få alt dette til å høres og oppleves som noe som bare kan

leve hvis de tilhører samme verden.

Lydbildet er behagelig. Vamp sin multiinstrumentering og små sprell av detaljer krever sine nyanser.

Det er dette Vamp står for om dagen. Og det er ikke lite.

VAMP SPILTE også i Festivitet-torsdag, før de nå flytter ned til Garasjebryggeriet på Høvleriet fredag og lørdag.

SE BILLEDGALLERI
PÅ H-AVIS.NO